

**RÄPINA
AIANDUSKOO**
nutikas loodustähedane elu

Aeg & Vaim

TEMPUS & SPIRITUS

www.aianduskool.ee/koolileht

Nr 6 (100)

29.6.2019

Soovin teile kõike head!

Head Räpina Aianduskooli lõpetajad! Kaks aastat tagasi võtsite ette teekonna, mis täna otsa saab. Iga tee tundub ettepoole vaadates väga pikk, aga kui see läbi saab ja seljataha vaatad, siis mõtled, et alles see oli. Saite tunda kruusatee mõnusid ning head ja kiiret asfaltteed, nii et versta postid silme eest mööda vilksasid. Ei olnud aega nautida ümbritseva looduse ilu ega teekaaslastega rahulikult koos aega veeta. Olen kindel, et vaatamata kõigele jäävad Räpinas oldud aeg ja inimesed teile igaveseks meelde ning kui kokku saate, siis meenutate seda teekonda rõõmuga.

Ees ootavad vanad rajad ja uued ettevõtmised. Olge ikka uudishimulikud, avastage enda jaoks uut ja huvitavat. Erinevate asjade proovimine muudab elu põnevamaks. Iga uus teekond on

ettearvamatu, sest täpselt ei tea, mis toimuma hakkab. Soovid ja mõtted kindlasti igal uuel ettevõtmisel on, aga piasajadel on suur mõju ning võivad kõik mõeldud mõtted ja tegevused hoopis teiseks pöörata. Tuleb vastu võtta kõik, mida antakse.

Minu teekond puuviljanduse õpetajana Räpina Aianduskoolis saab nüüd läbi. Jään veel sügisel mingiks ajaks kooli toimetama, sest mõned ettevõtmised vajavad lõpetamist.

Ma tänan kõiki, kes seda teed koos minuga käisid! Uskumatu, kui hästi olete minusse suhtunud! Muidugi on mul väga kahju lahkuda, aga ärge minu pärast muretsege, minul igav ei hakka!

Sirje Tooding,
puuviljanduse õpetaja 1985–2019

Foto: R. Semm

Räpina Aianduskool 95
1. juuni 2019

Mis tehtud ...

- 1.6 Räpina Aianduskooli vilistlaste kokkutulek
- 12.6 Veljo Runneli loodusõhtu – Helide mitmekesisus looduses
- 21.6 Maarja Küla õpperühma lõpuaktus
- 26.–27.6 Kutseksamid
- 29.6 Räpina Aianduskooli lõpuaktus

... mis teoksil

- Uute õpilaste vastuvõtt
- 2.–3.7 Uute õpilaste sisseastumisvestlused
- 26.8 Uue õppeaasta algus
- Head suvepuhkust!

Maastikuehitajatele Hiinast 3. koht

Maastikuehitajad Markus Vainu ja Matthias Veski võistlesid neli päeva Hiina suvises palavas ja niiskes kliimas. Võistlused toimusid 17.–20. juunil ja olid justkui WorldSkills 2019 Kazani peaproov. Võistlusülesanne oli koostatud WorldSkills konseptsiooni järgi ning selle koostas Kati Veski Eestist, kuna Eesti oli võistluste korralduses koostööpartner.

Eesti maastikuehitajatel läks Hiinas väga hästi, poisid saavutasid kolmanda koha. Neist jäid ettepoole Hiina ja Itaalia ning seljataha Hollandi, Kolumbia ja Taiwani maastikuehitajad.

Palju õnne Markus Vainu ja Matthias Veski!

Foto: kutseharidus.ee

TÄNASES LEHES: Tuult tiibadesse, lõpetajad! Lõpuspurt 2019! Palju õnne, aianduskool! Kaksikvõit aednike olümpialt! Aeg & Vaim 100! Liblikaia Villat väisamas! Kus elab Metsamoor! Maikuine tormine Hiiumaa!... ja palju muud huvitavat!!!

Räpina Aianduskooli lõpetajad 2019

Statsionaarne õpe

Mittestatsionaarne õpe

Maastikuehitaja

ME16-41-K

1. Viktoriya Badanina
2. Kätlin Kiima
3. Tarvi Kriisk
4. Egle-Riin Lahe
5. Kristina Muravjova
6. Carolina Sirel
7. Aleksandrina Spirina
8. Anastassia Šihranova
9. Ives Tammeaid
10. Markus Vainu

ME17-42-K

1. Henri Kuusik

Aednik

AE16-41-K

1. Jegor Dejev **KIITUS**
2. Paula Lenk **KIITUS**
3. Krissandra Rebaste

AE17-42-K

1. Yulia Taro
2. Kaisa Valk

Nooremaednik

AN18-31-Ki

1. Maksim Maksimov
2. Zulfia Sadykova
3. Alisa Semjonova
4. Aleksandra Tsõganova

Maastikuehitaja

ME17-42-M1

1. Kai Aviksoo
2. Urmas Kaal
3. Triin Kirch
4. Piibe Lind
5. Egle Ootsing
6. Maarja Sepp
7. Nadezhda Tikka

ME17-42-M2

1. Ele Aruste
2. Inga Kangur
3. Reelika Kikkas
4. Leelo Lusik
5. Annely Põldaru
6. Nele Rajasaar
7. Triin Ristmets
8. Ivi Sirel
9. Gerli Tiivits
10. Tiina Tuul

Aednik

AE17-42-M1

1. Sirelin Jürjenson
2. Monika Kruglova
3. Maali Käbin
4. Kaija Kängsepp
5. Aive Lang
6. Liis Lember
7. Anneli Nelk
8. Merike Nukk
9. Veronika Ormus
10. Ingrid Pruus-Määltsemees
11. Alo Raieste
12. Johan-Elias Seljamaa
13. Eliis Tamm
14. Jaanika Toom
15. Hedlin Turk
16. Valmi Vassa
17. Rutt Vihtre
18. Lea Õunapuu
19. Helen Üits

AE17-42-M2

1. Piret Hansar
2. Erika Jeret
3. Hedi Jürgen
4. Kermet Koorts
5. Kati Kullamäe
6. Kadi Laansalu
7. Kalev Lepik
8. Andrus Miller
9. Signe Oras
10. Mati Puss
11. Ly Ridala
12. Anželika Salumaa
13. Jane Sööt
14. Klaarika Toomes
15. Liina Toomlaid
16. Elena Uliyanenok
17. Anneli Varjun

Florist

FL16-41-K

1. Ksenja Jevdokimova
2. Triin Leies
3. Sille Lillo
4. Mari-Liis Tohvri **KIITUS**

FL17-42-K

1. Sirelin Jürjenson

Florist

FL17-42-M

1. Kristi Angerjäär
2. Aila Arumets
3. Ulvi Hilkja
4. Kristiina Jürisoo
5. Eve Kapsi
6. Merike Kelli
7. Killu Kullaste
8. Kärol Muuga
9. Anna Märdla
10. Margit Paat
11. Kaie Parman
12. Kaire-Lea Pihlap
13. Kaade Rosin
14. Gerli Solna
15. Marja-Liisa Šavrak
16. Olga Šternbek
17. Edda Teearu
18. Olga Tširuhhin
19. Kadi Vainumaa
20. Ethel Võikar

Noorem-maastikuehitaja

MN17-31-T2

1. Feliks Aal
2. Olga Abubova
3. Yury Alekseychik
4. Liudmila Kalaud
5. Vladimir Kalaud
6. Denis Kolesnikov
7. Julia Kostareva
8. Svetlana Skubi
9. Dmitri Smirnov
10. Iryna Sokko
11. Niina Sokolova
12. Irina Zaytseva
13. Valentina Tsykun
14. Vladimir Tüvi
15. Alevtina Yanchenko

MN17-31-T1

1. Zilja Bagautdinova
2. Viktoria Bepalova
3. Maksim Danilov
4. Ekaterina Egorovtseva
5. Ksenia Gorbunova
6. Tatiana Ivantsova
7. Erki Järvet
8. Arbo Kivi
9. Julia Lantšenkova
10. Fyarit Rakhimov
11. Gulnara Sidorenko
12. Galina Sinelnikova
13. Ileana Smirnova
14. Galina Štšerbakova
15. Jelena Volkova

Tekstiilitöö

TK17-42-M1

1. Ieva Ait
2. Merike Hansen
3. Margit Kalamees
4. Lenna Kuurmaa
5. Matli Leesik
6. Kristel Mardisoo
7. Krista Paabusk
8. Iivika Praakle
9. Sirli Puri
10. Kadri Viilu
11. Kaia Väljaäär

TK17-42-M2

1. Ulvi Hain
2. Marju Kurg
3. Triin Labi
4. Katrin Puskar
5. Piia Tšeskidov
6. Pille Vennikasv

Maarja küla õpperühm

Abiaednik

1. Madis Aaspere
2. Indrek Ani
3. Mariliis Kollom
4. Mari-Liis Müür
5. Helen Nääme

Aednike olümpia ehk HortOlympics

30.–31. mail toimus Räpina Aianduskoolis kutseõppuritele mõeldud rahvusvaheline võistlus HortOlympics, mille käigus selgitati välja Euroopa parimad aednikud. Võistlusel osales 18 kaheliikmelist võistkonda 15-st Euroopa riigist. Esindatud olid Austria, Tšehhi, Taani, Eesti, Saksamaa, Ungari, Itaalia, Läti, Luksemburg, Portugal, Rumeenia, Slovakkia, Rootsi, Holland ja Inglismaa. Eestit esindasid kaks võistkonda Räpina Aianduskoolist ning üks võistkond Luua Metsanduskoolist. Portugal oli esindatud kahe võistkonnaga.

Võistlejatel tuli demonstreerida oskusi kahekümnel erineval võistlusosalal – tuli tunda taimi, seemneid ja vilju, trimmerdada, istutada taimi, külvata seemneid, pikeerida, pookida, lõigata toataimede pistikuid, selga panna taimekaitsetöötaja riidetust, kokku panna niisutussüsteem, arvutada konteinerite mahtu ja väetiste koguseid, määrata taimede kahjustajaid ning arvutada vajalike preparaatide kogust, määrata viljade kaalu, ehitada putukahotelli, programmeerida robotit, mõõta aianööri, kerida nii aianööri kui ka trimmeri jõhvi, määrata toorsalati koostisosi, määrata etteantud puu kõrgust, tüve ümbermõõtu ja vanust. Kohtunikeks olid toimetamas aianduskooli õpetajad ja aianduse eriala õpilased, aga ka meie head kolleegid ja koostööpartnerid Eesti Maaülikoolist, Tallinna Botaanikaaiast, OÜ-st Aiasõber, Kanepi Aiandist, Valgeanso Talust, Kopli Ametikoolist, Tallinna Loomaaiaist, Baltic Agrost, TamiAutomaticsist.

Samaaegselt toimus ka kutsevõistlus Noor Meister, mille käigus selgitati välja Eesti parimad noored aednikud.

Kaks päikeselist ja tegusat päeva möödusid linnutiivul. Teise võistluspäeva lõpuks selgusid nii kõikide võistlusosalade võitjad kui ka kogu võistluse parimad.

Kutsevõistluse HortOlympics võitsid Räpina Aianduskooli aedniku eriala õpilased **Paula Lenk** ja **Kaisa Valk**, teise koha saavutasid Räpina Aianduskooli õpilased **Jegor Dejev** ja **Jaano Oras**. Kolmanda koha pälvis Slovakkia võistkond (Dominika Janekova ja Peter Morvay). Alavõite jagus pea igale võistkonnale.

Võistluse korraldamist ja läbiviimist toetasid Eesti Maaeluministerium, SA

HortOlympics I koht – Paula ja Kaisa. Toorsalati koostisosade määramine

Innove, Click & Grow, TamiAutomatics, Seedri Puukool, Matogard, Reginett, AranFarming, GreenTOP, Tamme Talu, kodu- ja aianduskeskus Gardest, Sagro, Värska Vesi, Seston Seemned, Kanepi Aiand, Baltic Agro, Valgeanso Talu ning MTÜ EUROPEA Eesti Keskus.

Täpsemat infot võistluse, võistlusosalade, tulemuste ning võistlejate kohta on võimalik leida HortOlympics'i ametlikult kodulehelt

<https://aianduskool.ee/hortolympics/>.

Räpina Aianduskool tänab kõiki, kes aitasid kaasa võistluse edukale toimumisele, ning soovib palju õnne kõigile võitjatele!

Katrin Uurman, korraldaja

Fotod: V. Truija,
A. Karpson,
I. Kaeli

HortOlympics II koht – Jaano ja Jegor
Ettevalmistused külvikasti täitmiseks

Osalejad 15-st riigist rahvusvahelisel kutsevõistlusel HortOlympics

Aianduskool tähistas 95. juubelit

1. juunil tähistati Räpina Aianduskooli 95. juubelit ja vilistlaste kokkutulekut. Suurepärane ilm ja samal ajal toimunud Hea Kodu Päevad meelitasid kohale külalisi lähemalt ja kaugemalt. Juba vilistlaste registreerimise pikad järjekorrad näitasid, et osalejaid on palju. Seepärast oli ka mõisa pargist alguse saanud rongkäik pikk ja väarikas. Üritust väisas üle 900 inimese.

Aktust läbiva näidendi „Ootamatu kohutamine“ kirjutas õpetaja Liisi Kont, kes ise kehastus aianduskooli esimese lennu vilistlaseks. Praeguse õpilase rollis oli särasilmne floristika õpilane Eliis Kase. Näitemäng käsitles aianduskooli algusaegaseid ning tänapäevaseid mõtteid ja tegemisi. Eks kõik muutub ajas, nii ka kool. Kuid muutused on loomulik osa toimivast ja töötavast organisatsioonist. Aianduskool püüab igati ajaga ja õpilaste soovidega kaasas käia. Aktusel kõnet pidanud Räpina vallavanem Enel Liini ütles samuti, et Räpina on hea koht, kuhu õppima tulla. Aianduskooli on oodatud õppima nii vanemad kui ka nooremad õppijad. Kõigile leidub midagi, olgu siis päevane õpe, sessioonõpe või mõni täiendkoolitus.

Rongkäik sai alguse Sillapää lossi pargist

Aktusel pakkus muusikalisi vahepalu Laura Vals, keda saatis kitarril Ats Kutter.

Õhtune kontsert oli pidulik ja täis võimsaid emotsioone. Kohal olnud külalised said osa Simo Breede ooperiaariatest ja Dancing Dreams tantsutrupi showtantsust, lauludega esines Räpina Aianduskooli vilistlane Jaan

Pehk. Järgnes tantsuõhtu hiliste õhtutundideni ansambel StandBy saatel. Esimese tantsubloki vahepeal sai nautida Säravate Staaride juubeli-eri etteaset. Lustakasse koosseisu kuulusid floristika ja aianduse eriala õpilased Karl Jürgen, Kristel, Tuuli Geetsia, Mireija, Tarmo, Mindi ja vilistlane Loore-Ly.

Rongkäik jõudmas koolimaja ette

Jälgides koolimaja ümbruses ja aias istuvaid seltskondi, nägin endiste õpilaste rõõmu ning heameelt üksteisega kohtumise üle. Ühised mälestused, sündmused ja tegemised liidavad inimesi. Rahulolevad külalised ja vilistlased olid märgiks sellest, et suvesoe juubelipidu õnnestus ja valmistas rõõmu kõigile.

Suur tänu, head vilistlased, et leidsite aega kohale tulla, emotsioone jagada ja tunda heameelt imelisest päevast.

Aianduskooli 95. juubeli fotosid ja videoid saab vaadata kooli kodulehelt <https://www.aianduskool.ee/rapina-aianduskooli-95-juubel/>.

Meelike Kruusamäe, infospetsialist

Foto: S. Tõnisson

Tunnustuse pälvis esimene vilistlaskogu esimees Kalju-Erik Haljasmägi

„Ootamatu kohtumine“ – Liisi Kont ja Eliis Kase

Muusikaline vahepala – Laura Vals ja Ats Kutter

Õhtusel kontserdil esines aianduskooli vilistlane Jaan Pehk

Mina maastikuehitajana – lõpuspurt 2019

Maastikuehitaja minu silme läbi – inime, kes rajab loodusesse uue keskkonna: ühendab taksonid, tehnoloogia, teadmised, teostuse. Oskab planeerida töid, juhendada oma meeskonda, mõtestada, analüüsida ja asuda rajama erinevaid vorme ja mustreid – murusid, peenraid, istutusalasid, hekke, haljaid, müüre, sillutisi, puidust väikerajatisi, aiaveekogusid; käsitseda, hooldada töödeks vajalikke tööriistu ja tehnikat, järgib ohutusnõudeid; tunneb taimerit ja materjale. Olulised on kõik tööetapid – projektist hoolduseni.

Asusin õppima suurest huvist ning sümpaatiast looduse, loovuse ja inimese poolt rajatava roheluse vastu. Olen omandanud lapsest saati suurel hulgal teadmisi meist ümbritsevast, kallakuga just floora ja fauna suunal. Sain Räpina Aianduskoolist esimesel õppeaastal teada, et ma maastikuehituse ehituslikust poolest suurt ei tea, olin jälgija ja info enesesse ammutaja. Suundusin oma teadmistebaasiga aprillikuus reaalsesse tööellu – praktikale aedniku abina, kus sain tunda päris töösituatsioone. Aednikuks, minu otseseks ülemuseks oli inimene, kes lõpetanud viis aastat tagasi maastikuehituse eriala. Alles siis mõistsin, millise elukutsega on tegu ja mida minult oodatakse. Mind n-ö testiti päris usinasti. Kogu elu keerles ladinakeelsete nimede, kiirete töövõtete ja objektide-tänavate ümber – kiirus, täpsus, jõulisus, limiteeritud eelarve, tähtsajad, struktuuri hierarhia, vähene töövarustus, spartalikud tingimused, kolleegide mõistmine, küsimused kuidas siis sind koolis õpetati, milline pädevus jne. Aedniku töömeetodid olid väga kiired ja kiirust ning täpsust nõudis ta esimesest päevast alates ka minult. Praktika andis suurema pildi ning õpetas ja täiendas mind palju. Olen tänulik selle võimaluse eest.

Teisel õppeaastal tundsin, et julgen praktilistes tundides sõna võtta ja „oma teed“ proovida, kuna olin üks vähestest, kes terve suve ettevõttes praktiliselt saanud olla ja midagi reaalselt ka mujal kui koolis ja kodu erialaga seonduvat teinud. Minu praktikaettevõtte valdkond oli haljastus, seega ehituslikku poolt sain praktiseerida koolis õppetegevuse käigus ja väljasõitudel Maarja Külla. Just Maarja Küllas rajatud kasvuhoone aluse üle olen siiralt õnne-

Palusalult tarkusi noppimas – puud on puude kõrgused ☺

lik, sain panustada kohta, mis päriselt loeb ja toodab ühiskonnale kasu. Rõõm Maarja Küla elanike ja meie endi ning õpetaja Aivar Parksepa silmis innustab siamaani. Leian, et järgnevatel aastatel õppuritega võiks õppeasutus järjest enam korraldada n-ö tööpäevakuid – teeme koos, õpime, näeme tulemust ja kasu, analüüsime töö kvaliteeti, vastupidavust, funktsionaalsust – rajame ja oleme rõõmsad tulemist, mida ka aastate pärast näha on.

Õppekäik õpetaja Merike Aometsaga looduslike taimede pärusmaale, Värskas lähisteles lodumetsas, kinnistas meie teadmisi palju enam kui ükskõik milline teatmeteos.

Maastikuehitaja erialal on Eestis kindlasti suur tulevik. Oleme noored, kiired ja teotahelised. Eesti-sisene konkurents on täiesti olemas, saates „Noormeister“ nägime kõigi tiimide töös oma tugevusi. Ja muidugi oli fantastiline näha meie kooli tublisid. Eeskujuks lähiümbrusest saame võtta soome, saksa, austria, läti kolleege ja inglise teadmisi.

Kindlasti annaks õpilastele tugevama enesekindluse konkreetne ja lihtne ülevaade õppetsüklist, daatumitest ja vajalikest dokumentidest, hoiatusi kitsaskohtadest. Viimase kahe aasta jooksul oli õppeinfo veidi segane ja katkendlik, õnneks lahenes kõik lõpuspurdiga ja kokkuvõtvalt võib öelda, et tugevamad jäävad ellu.

Väga innustav on õpetaja Mairold Mänd, kes on meile kõigile suureks

Vaasa tarkused, oi kui tore!
Minu tol hetkel viiene poeg kogus herbaariumiks lehti koos minuga ja määrasime mõnuga

eeskujuks, just tänu sellele, et vaatamata oma noorusele on ta kandmas juba suurt kogemustepagasit ja omandab järjest uusi teadmisi. Inimene, kes võtab vastutuse ja suudab seda kanda, samas innustades ja utsitades oma positiivsusega – just selline ongi üks õige õpetaja. Tore on tunda, et keegi hoolib ja huvitub õpilaste käekäigust. Loodan, et õpetamisest sära silmis, hea huumor ning tahe kanda vastutust, jäävad pikaks ajaks Mairoldit saatma.

Soovin tänada kõiki õpetajaid, õppeasutuse personali, kursusekaaslasid, Eesti Maastikuehitajate Liitu, Räpina Aianduskooli, Räpinat – olete andnud ja edasi andmas palju väärtuslikku. Ennast paremaks muuta saame vaid ise ning ühiselt pingutades toodame parema homse. Katsetades ja vigadest õppides, mitte kartes ja kergelt alla andes.

Triin Kirch, ME17-42-M1

Kevadine reis Hiiumaale

2. ja 3. mail 2019 viibisid Räpina Aianduskooli aianduse, maastikuehituse ja floristi valdkondade õpetajad Hiiumaal, tutvumaks sealse kutseharidust pakkuva Hiiumaa Ametikooli ja kohalike praktikaettevõtetega. Kogu programmi eestvedajaks ning kokkupanijaks oli Kadi Koosapoeg, kes sai sellega suurepäraselt hakkama.

Ilm kahjuks meie kevadist reisi ei soosinud. Mida lähemale Hiiumaale jõudsimme, seda külmemaks ja talvisemaks ilm muutus. Adaveres sadanud vihmast sai Hiiumaal lumi.

Startisime varahommikul, et jõuda keskpäevaks juba võõrustajate juurde Suuremõisas asuvasse renoveeritud koolihoonesse. Kohapeal oli meid vastu võtmas direktor Ivo Eesmaa, arendusjuht Signe Leidt, õppekorraldaja Pille Kaups ja täiendusõppe juht Jane Üksik.

Kõigepealt kiire "tere" ja siis ekskursioon mõisa peamaja erinevatel korrustel, kus kõik ruumid on kasutusel õppetöö korraldamisel. Tutvusime kooli pargis asuva aiaga, mida kasutatakse praktiliste tööde tegemiseks ja aiamaajaga, mis hetkel täidab kasvuhuone funktsiooni.

Pärastlõunal toimus ümarlaud, kus osalejad tutvustasid end ja oma tööülesandeid. Saime ülevaate Hiiumaa Ametikooli erinevustest võrreldes Räpina Aianduskooliga: 4. ja 5. taseme esma- ja jätkuõppe statsionaaris on umbes 140 õpilast Eesti põhjapoolsetest maakondadest, grupi suurus max 15 õpilast; koolis on ametis ligi 30 töötajat, kusjuures õpetajad käivad tööl üle Eesti; seitse täiskohaga juhtõpetajat, kes asendavad vajadusel haigestunud õpetajaid; täiskasvanud õppijad on õppesessioonil 10–11 korda õppeaas-

tas; pärast iga sessiooni tuleb täita päevik, millest lõpuks kujuneb portfoolio; õppetöö toimub neljal järjestikusel nädalapäeval 5–6 tunnipaari (90 minutit) kaupa; palju kasutatakse e-õpet, mis lähevad kirja õpetajale tasustatud kontakttundidenä; vahetunnid 10 minutit; õpilastelt küsitakse tagasisidet kaks korda aastas, mille tulemused on nähtavad kodulehel; õppetööd viiakse läbi ka Eesti mandriosas asuvatel erinevatel objektidel; täiendkoolitusi organiseeritakse 400 tunni ulatuses; lõpuaktused toimuvad augustis, et pikendada praktikaaega (300 tundi ettevõttes); õpilaste toitlustamine on samas hoones asuvas õdusas kohvikus Padakonn; ühiselamu on renoveeritud 2013. aastal ning mahutab suure hulga õppijaid. Meiegi grupp ööbis nn boksis, kus oli üks ühekohaline, viis kahekohalist tuba, kaks köögiboksi ja kaks duširuumi koos WCga.

Koolis nägime põgusalt floristide tundi, mida viis läbi Pärnumaalt pärit Jaak Tomson.

Ametikooli ruumides toimuvad kontserdid ja muud toredad Hiiumaad ja kooli tutvustavad üritused, suvel on avatud müügipunkt suveniiride ostmiseks. Hoone koridorides on pidevalt näitused hoone ajaloost, rajajatest, samuti on pinnad muutuvate eksponaatide jaoks. Kui suvel oli lapitööde näitus, siis nüüd oli seal kohaliku kooli õpetaja tehtud vaipade näitus.

Huvitavat infot kooli kohta leiad Hiiumaa Ametikooli kodulehelt <https://hak.edu.ee>.

Päeva lõpetasime ühise õhtusöögiga Kärkla lennuvälja lähedal asuvas Roograhu sadama restoranis, kus loomulikult pakuti kala.

Kuna ühiselamusse ei tahtnud keegi veel minna, siis vaatasime üle tarastatud Kõpu ja Ristna tuletornid ning nautisime tormist tuult mere kaldal.

Järgmine päev algas külaskäiguga kohalikku ettevõttesse OÜ HiiuMari, mis on tegutsenud kuus aastat. Ettevõtte alustas maasikate kasvatusega ning nüüd on lisandunud ka vaarikad. Probleemiks on tööjõud, mida suveperioodil ei jätku, eelmisel aastal toodi abilisi juba Ukrainast. Kogu saak turustatakse saarel, kuigi mandrilt sissetoomine on odavam. Et vältida lühikest saagikoristusperioodi, on maasikapõllud jaotatud kolme ossa. Saime näha põlde, mis on eeskujuks igale ettevõtjale.

Kiikasime Kärklas asuvasse lillepoodi ja vaatasime üle kohalikud maastikuehituse objektid.

Seejärel suundusime käsitööhuviliste lemmikettevõttesse OÜ Hiiu Vill, mis võttis lausa ahhetama oma ilusate ning omanäoliste kudumitega lastele, naistele ja meestele. Ilma ostudeta ei lahkunud peaaegu keegi, sest külm ilm soosis otsima sooja kohalike käsitöömeistrite töökojast sobilike silmkoeesemetena.

Aeg kulus jõudsalt ning tuli asuda koduteele, mis sai lõpu alles pärast päikeseloojangut.

Oli tore reis, mis kinnitas, et töötame toredas koolis koos väga toredate inimestega ning virisemiseks ja rahulolematuseks ei tohiks olla põhjust.

Reisiseltskonna nimel,

Anu Seim, kutseõpetaja

Foto: A. Parksepp

Aianduskooli reisiseltskond Kõpu tuletorni juures

Liblikaaia Villa Võrumaal

Üle pika aja pakkis ajalehe Aeg & Vaim toimetuse oma kaamerad ja mikrofoni kokku ning sõitis koduaia lugu tegema. Ees ootas Võrumaa metsade vahel õitsev Liblikaaia Villa, mille perenaiseks meie kooli lillekasvatuse õpetaja **Liane Mäesalu**.

Maa, kus Liblikaaia Villa paikneb, on ammustest aegadest peale kuulunud Liane abikaasa Kaido vanaemale. Nõukogude ajal jagati pea 40 hektari suurune talukoht tükkideks, kuid nüüdseks on endised maad tagasi ostetud. „Kolisime Umbsaare külla aastal 2011, Kaido ehitas siia maja, aia rajamisega alustasime alles 2015. Varem oli selles kohas lihtsalt heinamaa ja mets. Osa metsa sai maha võetud, sest avarust oli juurde vaja, nüüd aga istutame puid tagasi,“ suunab Liane meie pilku noortele puudele, mis savisel pinnasel kuigi edukalt sirguda ei taha.

2014. aasta kevadel oli Liane aianduskoolis aianduse eriala õpilane ning sõitis välispraktika raames Šveitsi. Ühel päeval kooliaias lillepeenart rohides märkas ta taimedel suuri liblikaid. Neid lähemalt uurima asudes tajus, et liblikad on suhteliselt rahulikud ja liikumatud. Ta käis ühiselamus kaamerat toomas ja imelised tiivulised ootasid seni kannatlikult, kuni pildid tehtud said. See kohtumine jättis Lianesse erilise jälje. Tagasi Eestis olles, istus Liane ühel õhtul terrassil, kui järsku avastas, et valgeks värvitud elumaja sein on liblikaid täis. Sellel hetkel ta teadis, et oma tulevase aia rajab nii, et see oleks liblikatele meelepärane.

Loodus oli Liane idee poolt, sest nende maja asub liblikate jaoks vaat et täiusliku kohta peal. „Siin on heinamaa, pole põllumaid, mida pritsitakse, meil on tiik ja isegi väike raba, metsas on häilud ehk lagedad platsid metsa sees, mis liblikatele meeldivad – väga väikesel pinnal on äärmiselt mitmekesine maastik,“ loetles perenaine fakte, miks Liblikaaia Villa rajamine teoks sai.

Esmalt õppis Liane selgeks, milliseid liblikaid meil üldse Eestis leidub ja mida nad elutegevuseks vajavad. Tuleb välja, et väga paljud liblikad munevad oma munad ainult konkreetsete taimede peale, samuti eelistavad liblika röövikud toitumisel teatud taimi teistele.

Maa-ala, mis haljastamist ootas, oli nii

suur, et kohe ei osatudki kuskilt otsast alustada. Appi sai kutsutud üks maaülikooli tudeng, kes tegi aiaplaani. „Plaan läheb kokku meie maja arhitektuuriga, kuid siiski mulle ei meeldinud, et seal oli liiga palju kitsaid siile ja nii ma püüdsin ise neid peenraid laiemaks teha. Olen saanud palju inspiratsiooni õpetaja Reet Palusalu ja Reti Randoja-Mutsu tundidest,“ on Liane oma õpetajatele tänulik. Rajamistööd võttis Liane abikaasaga oma õlgadele, hooldamine on neil omavahel samuti ära jagatud. Liane vastutab peenarde eest ja Kaido niidab muru, istutab puid ja põõsaid. „Kui siia kolisime, tundsin ma väga suurt tänutunnet õpetaja Malle Terepson-Madissoni vastu, kelle tunnis looduslikke taimi õppisime.

Meie aiad

Perenaine Liane tutvustab liblikaid

Vaade avarale majaisesele

Vaade lillepeenrale – liblikate toidulauale

Suutsin mängleva kergusega siin kasvavad taimed ära määrata ja kui kohe ei teadnudki, siis leidsin abi „Eesti taime- de kukeaabitsast“, „jätkab Liane aianduskooli õpetajatele kiidusõnade jagamist. „Õpilaseks on väga lihtne aineid üle kanda või mõnikord tunnis tähelepanul hajuda lasta, alles hiljem hindad seda kõike hoopis teisti ja mõtled, et miks ma ometi rohkem ei kuulanud.“

„Kui me aia rajamisega alustasime, siis teadsin ainult kollast ja kirjut liblikat,“ naerab Liane, „aga just 2014. aasta sügisel tuli Urmas Tartes ja Erki Õunapil välja raamat „Eesti päevaliblikad“, millest sai minu piibel. Sügisel tuli Urmas Tartes ka Võrru loengut pidama ning otsustasin julguse kokku võtta ja ta endale mentoriks paluda. Minu õnneks oli ta sellest mõttest vaimustuses ja käis meie aias päris mitmeid kordi liblikaid vaatlemas. Lõpuks ütles, et suve jooksul võib siin kohata 70 erinevat liiki päevaliblikaid.“ Liblikate paljusus on suuresti ka talvest. Soe talv ja sula liblikate talvitumisele hästi ei mõju. Kõige enam lendab liblikaid ringi suve teisel poolel.

Eestis võib leida 113 päevaliblika liiki ning üle 2400 ööliblika liigi. Kuidas aga vahet teha, kas parasjagu lendav isend on päeva- või ööliblikas, sest muide, ööliblikad pidid ka päeval lendama!? Päevaliblikas paneb maandudes oma tiivad raamatuna kokku, aga ööliblikas paneb tiivad üksteise peale.

Perenaine ei saa mainimata jätta, et kui kuulatakse sõna liblikaaed, siis arvatakse tihti, et liblikad on kuskil majas sees. Liblikaaia Villas saab aga liblikaid vaadata just välitingimustes. Selle jaoks on spetsiaalselt soetatud vaatlusklaasid ning seinale riputatud plakat, kus kõik 113 päevaliblika liiki elusuuruses kujutatud on. „Meie eesmärk on propageerida loodusturismi – inimesed võtavad aega, tulevad siia, püüavad võrguga liblika, siis uurivad seda topsis, lasevad liblika taas vabadusse, teevad pikniku ja vaatlevad aias kasvavaid taimi ning lahkuvad targemana kui tulid.“

„Üks mees, kes meie juures käis, ütles, et lisaks liblikatele on meil siin palju ka kimalasi. Eestis pidi olema üle 25 kimalase liigi ning paari tunniga olla ta meie peenardelt leidnud 11,“ rääkis Liane, kes isegi tänu külastajatele uusi teadmisi saab.

Taimed vajavad paratamatult hoolt ja Liane väitis, et hetkel laienemise plaane neil ei ole. „Lõpuks võib muutuda see töö endale vastikuks ja enam rõõmu ei tunnegi“, tõdeb perenaine. „Juba praegu ma tajun, et aega aias niisama olla on vähem kui varem. Olen nädala sees tööl, reede õhtul vaatan aia üle, mis kuskil tegemist vajab, laupäev ja pühapäev kuluvadki hooldustöödele. Mida suuremaks taimed kasvavad, seda vähem muidugi tööd on. Kõige hullem on peenraservade lõikamine ja kaevamine. Muld on meil siin ka kehv, esimese hooga läksid mitmed taimed välja – siilkübarad ja raudrohud, mis muidu liblikatele meeldivad, minu peenardes ei kasva. Üldjuhul meeldivad mulle vanad taluaia lilled – habemelilled, pojengid, iirised, aedleek- lilled, kurekellad, kurerehad jne,“ loetleb Liane taimi, mis kõik tema peenardes kasvavad.

Teisel pool elumaja on ka väike kasvuhoone, kuid eriliseks aedviljakasvat- jaks naine end ei pea. „Mul on kasvuhoones ainult neli tšillitaimet, isegi sibul- lat ja tilli ei kasvata. Maasikad mulle meeldivad, need istutasin lillepeenras- se, sest muidu sõid rebased viljad ära. Hetkel pole ei karvased ega sulelised marju lillede vahelt üles leidnud.“

„Meie juures on võimalus pidada suve- päevi, sünnipäevi, pulmi või muid koos- viibimisi – maksimaalselt mahutame 80 inimest. Taolisteks koosviibimisteks telliti kaks aastat tagasi spetsiaal- ne telk, kuhu paigutatakse nii valgustid, kölarid, lava bändile ja lauad söömi- seks.“ Kodu ja äri ühendamise juures

näeb Liane suurima miinusena seda, et inimesed ei oska hinnata tehtud tööd ja vaeva. „Seda pole küll palju juhtu- nud, aga kui keegi tuleb ja viskab suit- sukoni minu lillepeenrasse, siis ajab ju südame täis küll. Tema jaoks pole see midagi, aga minu jaoks on seda valus vaadata.“

Liane on aianduskoolis õppinud nii maastikuehitust, aiandust kui ka floris- tikat. Praegu on Liane tekstiilkäsitöö eriala õpilane. „Aiandust sattusin ma tegelikult õppima tänu Maire Aunaste- le. Elasin Tartus ühetoalises korteris ja mul oli rõdul üks lillekast, kus oli kolm taimet. Telerist tuli Aunaste saade, kus muljetasid inimesed, kes veel vanemas eas olid läinud Räpina Aianduskooli õppima. Ja see oli nii põnev, mis nad rääkisid! Siis otsustasingi, et mina ta- han ka! Unistada tuleb suurelt – ühest lillekastist võib saada Liblikaia Villa.“

Vaata lisa Liblikaia Villa kodulehelt <https://liblikaaed.ee/>.

Liisi Kont, kutseõpetaja

Fotod: V. Truija

Sisevaade hiigeltelki

Puhkenurk aiavaate nautimiseks

Aeg & Vaim – 100 väljaannet

Tänast koolilehte poleks, kui meie endine direktor Heino Luiga poleks 2005. aasta hakul otsustanud, et aeg oleks hakata süsteemselt välja andma koolilehte. Ülesande delegeris ta osavalt eesti keele õpetajale, kes küll esialgu kurtis, et ta ei tunne veel hästi õpilasi, gümnaasiumi baasil õppijaid mitte üldse. Aga elu on täis ootamatusi ja väljakutseid ning kõige aktiivsemad toimetajad ja reporterid kujunesid just gümnaasiumilõpetanutest. Õpilased võtsid esialgu infoleheks nimetatud väljaande oma südameasjaks ning korraldasid sellele nimekonkursi, mille järel sai „lapsuke“ nime koguni kahes keeles. Ainult tänuõnadega saab meenutada paljusid õpilastoimetajaid: Jaan Kõlli, Pille-Riin Vatter, Marko Orusalu, Simo Lõo, Julia Aleksejeva (Meipalu), Katrin Sepp, Ruth Iloste, Helina Valge, Kristi Kurg, Kärt Paavo, Maarja Vaht, Maali Roomet, kes ise tegid ka reporteri- ja fotograafitööd, joonistasid või luuletasid.

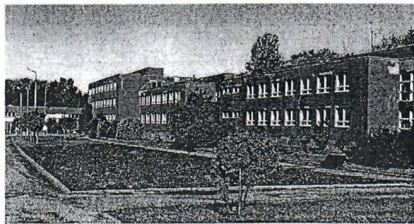
Koolilehele tegid kaastööd paljud õpilased (Raido Pilv, Erika Virroja, Janek Triik, Vaido Nikitin, Veera Žukova, Taavi Näkk, Mairi Mitt, Merli Viks jt) ning enamik kooli õpetajatest. Sageli õttundidesse veniva uue lehenumbriga tegemisel olid asendamatud abilised Elmar Peterson ja Virge Mastik.

Alates detsembrist 2005 hakkasime tasapisi mustvalgetelt piltidelt värvilistele üle minema.

Aeg möödub, õpilased lõpetavad kooli, töötajad vahetuvad, tulevad uued inimesed, kuid möödunud aastate kaunid ja töökad päevad, mida kajastati koolilehes, muutuvad meie kooli ajaloo osaks ning fotodel kujutatud inimesed jäävad alati entusiastlikeks, noorteks ja ilusateks.

Tagasivaate ajalehe algusaastatele tegi Koidula Rauk, kellel oli võimalus olla eelnimetatud tublide noorte töö- ja mõttekaaslane koolilehe juures ajavahemikul veebruar 2005 kuni veebruar 2012.

Uueks ajalehe peatoimetajaks sai aastal 2012 arendusosakonna juhataja **Ulvi Mustmaa**. Ajalehe tegemistega liitusid säravad õpilased Leegi Põder ja Kristjan Freirik. Viimane rohkem fotograafi rollis. Leegi soovist särava reporterina, kelle kirjutisi leidus nüüd

????????????????

Veebruar 2005

Ainult head uudised:
Avasõnad direktorilt
Sirje Toodingu saladused

TÄNA LEHES

Kuu eriala
Teateid tuntud tundmatusest
Sünnipäevalised

Hind 3,-

Mis juhtub veebruaris
Statistikat koolielust
Mida teha Räpinas

Hea lugeja!

Täna ilmub end taas Räpina Aianduskooli oma leht. See on oluline sündmus koolielus. Oma sõnumikandja pakub kindlasti suurt huvi juba seetõttu, et ta on ajakajaline: ta kajastab sündmusi, kus me kõik oleme osalised, tegijad, kaasarääkijad. Räpina Aianduskool on pika ajaloo kool, kel on oma traditsioonid ja nägu. Tahaks väga loota, et ka meie koolileht leiab oma lugejad ja näo, et lehe väljaandmine ei muutu pelgalt toimetuse eralõbuseks, vaid leiab tuge õpilaste ja õpetajate poolt. Loodan, et toetate toimetust rikkaliku infomaterjali, huvitavate fotode ja lugudega.

Küllap siis muutub koolileht just selliseks häälekandjaks, nagu seda ise näha soovime. Edu tegijatele ja huvi lugejatele!

Heino Luiga
Direktor

Kuidas joonistada kurbust?

Joonistasin paberile akna. See oli must-valge. Vaatasin aknasse. Seal peegeldus kurbus. Võtsin musta pliiatsi ja joonistasin akna sisse musta lille – see pidi olema krüsantheem. Just seesama, mis kingiti mulle eile. Inimest, kes selle mulle naerusi kinkis, ei ole enam. Teda ei ole enam maailmas. Ta on kusagil. Kusagil kaugel... Kuid see krüsantheem, see armas lill on mul vaasis, lehed longus. Võtan paberi ja vaatan akent, halli akent, mille keskel on must lill. Joonistan aknale mustad kardinad ette. Lille ei ole enam näha. Vaatan siis seda akent. Sellest on järele jäänud ainult tume, sõditud nelinurk. See ei meenuta enam lille, ei meenuta akent. See meenutab kurbust.

Kuidas joonistada rõõmu?

Istusin mererannal, käes paber ja pliiatsid. Olin rõõmus, sest ei olnud tksi. Ma ei olnud kurb. Joonistasin keset paberit suure kuld kollase päikese. Poolitasin selle. Allapoole joonistasin oranžikassinaka mere väikese purjekaga, millega ma mereranda tulin. Üles tumeda taeva, kuhu joonistasin valged kajakad. Vaatasin seda rohekassinist merd ja tundsin ennast õnnelikuna. Vaatasin, kuidas merikotkas kalu püüab ja joonistasin merre kalad ja merepiirile suure kotka. Taevasse hakkasid tulema pilved, joonistasin ka need.

Kaisa Lipping

Veel „nimetu“ ajalehe esimese numbri esikaas

juba igas ajalehe numbris. Tänu aktiivsetele õpilastele – ajalehes kaasalööjatele, olid aastad 2013 ja 2014 kõige viljakamad – kokku pandi mõlemal aastal lausa üheksa ajalehte. Aktiivne sulesepp Leegi Põder lõi oma mõtte-rubriigi „Rõõmujagaja ja -korrutaja Leegi nurgake“. Lehtedes kajastati kõiki kooliga seotud sündmusi ja reklaame ees ootavatest üritustest. Aastasse 2014 jäi direktor Heino Luiga ametist lahkumine ja Kalle Toomi ametisse asumine.

Aasta 2015 alustas tööd uus ajalehe toimetuse. Toimetajana raamatukoguhoidja **Külli Nõmmistu** ja küljendajana õpetaja **Valdur Truija**. Leht sai uue pealdise ja kujunduse. Ajalehes kajas-

tatavad teemad olid endiselt päevakajalised, informatiivsed, õpilaste-töötajate tegemisi tutvustav. Aianduse õpilane **Liisi Kont** oli algselt reporteri rollis, aga õpetajana tööle asudes sai temast tubli teine toimetaja. Ajalehes ilmus haridustehnoloog Katrin Uurmani sulest uus rubriik „Haridustehnoloogi minutid“, mis tutvustas süvendatult, mida arvutimaailm meile pakub, kuidas meie elu lihtsamaks teha. Õpetaja Valdur Truija ideest sai alguse rubriik „Meie aiad“, mis rääkis meie kolleegide omanäolistest ja ilusatest koduaedadest. Küllastasime ligi kahekümmend ilusat aeda, lood pani kokku Liisi ja pildistas Valdur.

Peale pikka pausi saab tänasest ajalehest lugeda meie õpetaja Liane Mäesa-lu liblikaaia Võrumaal.

2017. aasta tähtsamaks sündmuseks, mis leidis ajalehes kajastamist oli 19. oktoobril Abu Dhabis toimunud 44. ülemaailmsed kutsemeistrivõistlused WorldSkills. Meie maastikuehitajad Mairold Mänd ja Erik Rüütel võitlesid välja pronksmedali.

Eesti Vabariigi 100. sünniaastal korraldas ajaleht jutu- ja luulekonkursi „Minu Eesti“. Peaaegu kõik tekstid avaldati ajalehes aasta jooksul. Septembrist alates hakkas ilmuma igas ajalehe numbris aianduskooli ajalugu kajastav rubriik „Aianduskooli aja lugu“. Materjalid kogus ja tekstiks vormistas Liisi Kont, tehes koostööd Räpina Koduloo- ja Aiandusmuuseumiga. Rubriik lõppes aianduskooli 95. aastapäevale pühendatud ajalehe numbris 1. juunil 2019.

Tänane ajaleht Aeg & Vaim kannab koondnumbrit 100. Kõik kooli ajalehed paberkandjal on kätte saadavad Räpina Aianduskooli raamatukogus. Kooli kodulehelt saab lugeda ajalehti alates septembrist 2012

Ajalehe toimetus aastal 2019 – Valdur, Liisi ja Külli

<https://www.aianduskool.ee/koolileht/>.

Lisaks säilitatakse Aeg & Vaim Eesti Rahvusraamatukogus ja digitaalarhiivis Digar.

Suur tänu kõigile, kes on saatnud tore-daid lugusid ja fotosid – nii sünnibki sisukas koolileht. Ajalehe toimetus ootab endiselt aianduskooli õpilaste ja töötajate panust, et kajastada põne-

vaid tegemisi ja tublisid saavutusi. Aja möödudes saab ajalehest paratamatult kooli kroonika, mis tuletab meelde möödunud kooliaega, õpilasi ja nende huvitavaid ettevõtmisi, toredaid õpetajaid, tublisid töötajaid ning koos veedetud hetki.

Külli Nõmmistu, ajalehe toimetaja

Foto: K. Toom

Keskkonnakaitse õpilased käisid Metsamoorigil külas

Keskkonnakaitse eriala päevase osakonna õpilased käisid 3. juunil Karula küngaste vahel külas Metsamoorigil. Tee sihtkohta oli väga käämuline ja eestlase mõistes mägine, Karula maastikule omane. Talule avanes imeline vaade. Maja ise oli väga muinasjutuline, katusel kasvas oma ökosüsteem koos sammalde, samblike, puude ja põõsastega. Metsamoorig ütles, et ta avastas sealt puid välja kitkudes paar pardipesa koos munadega. Väga huvitav leid!

Meile tutvustati erinevaid ravimtaimi ja nende mõju. Näiteks siseverejooksu korral on hea juua kortslehe, raudrohu või hiirekõrva teed. Viimati nimetatut, keda me peame umbrohuks, on nendest kõige võimsam, aga maitse pidi päris mahe olema. Üks ilus muru sees ilutsev taim – kirikakar, rahvasuus ka margareeta, haavarohi, mariieke, anepersse jne – on hea haavade ravija. Oma loomult on ta visa ja energiat täis, sest ajab ju kohe end pärast mahaniitmist taas püsti. Sellepärast on ta hea energia tõstja. Saime mekkida erinevaid teesid ja püüdsime arvata, millega

Metsamoorigi maja

võiks tegu olla. Väga huvitav oli mustikavõrsetee, mis maitset täpselt nagu must tee. Viimane on kasulik just suhkruhaigetele, sest korrastab veresuhkrutaset. Tõmmise saamiseks keedetakse mustikavõrseid kuskil 15–20 minutit. Et tõmmist lahjendada, tuleb lihtsalt keeva vett juurde lisada. Tegime ka ise teed. Selleks valisime aiast kolm taime: pune, apelsinmündi ja hiirekõrva. Niimetasime ta lihtsalt hea tuju teeks.

Lisaks õppisime tunnetama oma sise-maailma energiavoole – silmad tuli sulgeda ning sisse ja välja hingates ette kujutada, kuidas pea kohalt läbib energiavool jalataldadest otse maasse, tunnetada kuidas juured kasvavad jalataldadest sügavale maapõue.

Kokkuvõttes oli igati vahva ja õpetlik käik.

KK17-52K

Foto: erakogu

Teeme Ära talgud aianduskoolis – Tiia Mäe ja Sirje Tooding taimi puhastamas

29. aprillil osalesime oma kollektiiviga Teeme Ära talgupäeval. Andsime panuse aianduskooli juubeliks ning meeldivas seltskonnas, päiksepaistelisel ja linnulaululisel kevadpäeval sai tehtud suur hulk tööd – korrastasime kooli

ümbrust, müügiplatsi, õpilaskodude ümbrust, mõisakaevu ning rohisime peenraid.

Õnne Rämmann,
keskkonnakaitse juhtõpetaja

Õõbikud laulavad
ebamaist ja
lüürilist viisi,
mis lendleb koos liblikatega
mööda metsi, aasasid
ja heinamaid.

Päikesekiired
mänglevad mu
silme ees,
mis sillerdades
Võhandu
rohekassinises vees
on mu ammuste mälestuste tooni.

Tuuli Geetsia Tšaškin, FL18-42-K

Loodusfestival Tartus

Keskkonnakaitse päevase osakonna õpilased käisid 15. juunil Loodusfestivali linnalooduse päeval, et pakkuda festivalikülastajatele loodusteemalisi ülesandeid. Lastele oli pusle, esemete tunnetamine läbi koti ja looma tundmine. Vanemad külastajad said end proovile panna linnupesade ja õitsvate puude tundmise osas.

Lindude tundmises aeti kõige rohkem segamini mustärastas kuldnokaga. Inimesi vaimustas nägemine, millise pesa ehitab endale kukkurthane. Lisaks sai näha, mida sööb kakk ja milline näeb välja kodukakk. Eesti ja ka Euroopa väikseim lind on põialpoiss, keda said külastajad näha topise kujul. Edukalt ülesande lahendaja võis preemiaks magusa maasika pöske pista.

Ilm oli mõnusalt päikseline ja soe. Samas oli tänavu vähem külastajaid kui eelmisel aastal.

Mariana Žurauskaite, KK17-52K

Loodusfestivali linnalooduse päev

**RÄPINA
AIANDUSKOO**

nutikas looduslähedane elu

AEDNIK PUUKOOL, ILUAIANDUS, KÖÖGIVILJA-, PUUVILJA- JA MARJAKASVATUS

FLORIST LILLEKAUPLUSE TÖÖ, LILLE- JA TAIMESAEAD

KESKKONNASPETSIALIST EESTI FAUNA JA FLOORA, LOODUSHOID, JÄÄTMETAIANDUS

MAASTIKUEHITAJA HALJASTUS, SILLUTISED, PUIT- JA KIVIRAJATISED AIAS

TEKSTIILKÄSITÖÖLINE ÕMBLEMINE, TIKKIMINE, KUDUMINE, HEEGELDAMINE, UNIKAALNE TEKSTIILKÄSITÖÖ

TULE MEILE ÕPPIMA! ➔ WWW.AIANDUSKOOE.EE

Aeg & Vaim
TEMPUS & SPIRITUS

Suur tänu kõigile, kes lehenumbri ilmutumisele kaasa aitasid.

Ajaleht ootab kaastöid kulli.nommistu@aianduskool.ee

Väljaandja Räpina Aianduskool, Aianduse 6, Räpina 64505

Toimetajad Külli Nõmmistu, Liisi Kont **Küljendaja** Valdur Truija

Juunikuu nali

„Kuidas see lõputöö oli ka, mida lugesid?“

„Vaatajata paljudele allikaviidetele ikkagi kuiv.“